

[Skjerbæk.]

gyldigt for København, om en Skatteyder har Bopæl paa Frederiksberg eller i København, bliver det anderledes, hvis en Skatteyder tager Ophold i Gentoft. Thi hvis en Skatteyder flytter til Gentoft fra Frederiksberg, vil København foruden at tjene de $\frac{5}{84}$, som jeg omtalte, paa den større Udligningsbrøk, nemlig $\frac{11}{12}$ i Stedet for $\frac{6}{7}$, tillige tjene paa den Omstændighed, at $\frac{6}{7}$ af Skatten tidligere ved Udligning med Gentoft var indbefattet i det københavnske Grundbeløb. Fortjenesten for København ved, at en Skatteyder flytter fra Frederiksberg til Gentoft, kan opstilles i følgende Formel: De $\frac{6}{7}$ skal ganges med $\frac{1}{12}$; dertil skal lægges $\frac{11}{12}$; derfra skal igen trækkes $\frac{6}{7}$; Det bliver, naar man regner det ud — jeg skal ikke trætte det høje Ting med den nærmere Udregning —, $\frac{11}{84}$. Det vil altsaa sige, at i dette Tilfælde tjener København ca. 13,1 pCt. Endvidere vil det være til Fordel for København, at en københavnsk Skatteyder flytter til Gentoft, idet Frederiksberg maa betale $\frac{1}{7}$ af det Beløb, København tilsyneladende mister, uanset at København faar nøjagtigt det mistede Beløb i forøget Tilsvaer fra Gentoft Kommune.

Den Betragtning viser, mener jeg, at det er ikke rimeligt og rigtigt, at man har ordnet Udligningen saaledes, som man har gjort det. Der er ogsaa i Udvalget fremført, at der ikke fra de frederiksbergske Repræsentanters Side er gjort nogen Indvending imod, at man gav Gentoft en Dekort, og at Frederiksberg eventuelt tog Del i Udredningen af denne Dekort.

Saa skal jeg slutte med blot et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen. Jeg synes jo nok, at den Selvstændighed, han vilde indrømme de to Kommuner, der nu skal i nært økonomisk Samarbejde med København, bliver grumme lille. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg synes nærmest, han truede disse to Kommuner til at føre en Kommunalpolitik, der var nogenlunde i Overensstemmelse med Københavns; hvis ikke det blev Tilfældet, ja, saa maatte København have Lov til at komme igen. Men det vil altsaa sige, at man ganske overlader til København at være toneangivende, og at man vil tvinge de andre Kommuner til ganske at følge i Københavns Fodspor, hvis de vil have Lov til at bestaa som selvstændige Kommuner. Nu er der som bekendt forskellige Maader at løse de kommunale Opgaver paa. Uden at komme nærmere ind paa nogen længere Udvikling her maa jeg sige, at jeg mener, at hver af de tre Kommuner paa sin Vis

har løst Spørgsmaal paa en saadan Maade, at det har kunnet være vejledende for andre. Der er nemlig den Ting, at København kan jo tænkes at føre en Politik, som man maa sige ikke er økonomisk forsvarlig. Det vil altsaa komme til at gaa ud over de andre Kommuner, hvis man vil følge Hr. Valdemar Sørensen i den Betragtning, som han gjorde sig til Talsmand for.

Det ærede Medlem ankede over, at Flertallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse ikke havde været aktivt nok. Jeg maa maaske tillade mig den Bemærkning, at det ærede Medlem har jo den bedst mulige Adgang til at øve Indflydelse paa Flertallet, og naar han selv maa indrømme, at det er en mindre rigtig Maade, Forslaget er udformet paa, synes jeg, der havde været al Anledning for ham til at gøre sin Indflydelse gældende til at faa Forslaget ændret i en bedre Retning.

Drachmann: Den ærede socialdemokratiske Ordfører gjorde den Bemærkning, at det trods mange Henvendelser til Udvalget desværre ikke var lykkedes at naa til Enighed i dette. Jeg vil gerne have Lov til at forklare hvorfor; nemlig fordi Udvalgets Flertal overhovedet ikke har taget Hensyn til disse Henvendelser.

For at dette Lovforslag nu ikke skal forlade Tinget som et Udtryk for den højeste Retfærdighed, vil jeg ganske kort pege paa, at de yderst vægtige Indlæg fra Gentoft, støttede delvis paa Materiale fra det saakaldte Gentoft-Udvalg, er blevet negligeret af Udvalget og ikke imødegaaet af den højtærede Minister; derom vidner Betænkningen, enhver kan læse det. De Indvendinger af efter min Mening tungtvejende Karakter, der er gjort, er ikke blevet imødegaaet, og derfor vil jeg som Repræsentant for Gentoft Kommune sige, at med Retfærdighed har dette Forslag ingenting at gøre. Den Knytnæve, der er blevet vist frem i Dag: Truselen om Indlemmelse, hvis man ikke makkede ret, viser jo ogsaa, hvad der ligger bag ved det hele. Jeg har vist ikke Lov til at sige, at det er Pengeafpresning, men Truselen om Indlemmelse er alligevel noget i den Retning.

Selvfølge lig anerker og saa vi — det har mit Partis Formand og Ordfører gjort —, at Problemer er der til Stede i denne Sag, men derfra og til at gaa saa vidt, som man her har gjort, er der et langt Skridt, og et Skridt, som gaar ud over Retfærdighedens Grænse. Jeg skal her indskyde, at hvis Gentoftes Skatteskala er for lav, er der jo til Gengæld Mulighed for, at Københavns